

بررسی نقش وحی در تصمیم‌گیری عقلانی-شهودی

* نیما رحمانی

چکیده

پژوهش درباره تصمیم‌گیری، مدل‌های مبتنی بر «عقلانیت محدود» را تأیید و از طریق ارائه مدل‌های عقلانی-شهودی تلاش می‌شود تا شهود به عنوان ابزاری متمم یا مکمل برای عقل معرفی گردد. مفهوم شهود در غرب نزدیک است به بداحت و بینشی موقتی که راه و روش مشخص نداشته و متفاوت با علم حضوری است. براساس نظریه تصویر، نگرش‌ها، اخلاقیات و ایده‌آل‌های فردی بر تصمیم‌گیری شهودی مؤثر است و مذهب نیز مرجعی است که عوامل فوق را شکل می‌دهد. بنابراین با هدف تبیین جایگاه وحی در تصمیم‌گیری عقلانی-شهودی، مجموعه تعالیم و آموزه‌های اسلامی مبتنی بر قرآن و سنت که فرایند ۹ مرحله‌ای تصمیم‌گیری عقلانی را تحت تأثیر قرار داده و بر تصمیم‌گیری شهودی مؤثر هستند، استخراج گردید. برای این منظور با استفاده از روش تحلیل محتوا کیفی از نوع تلخیصی و جهت‌دار، در منابع مختلف جستجو گردید که ۱۳۰ گزاره مرتبط استخراج و براساس سه مقوله اعتقادات، احکام و ارزش‌های اخلاقی طبقه‌بندی گردیدند. شهود اگر تنها در نتیجه و انتخاب راه حل بتواند عقل را حمایت کند، براساس یافته‌های این تحقیق، فرد در هنگام تصمیم‌گیری عقلانی در تمامی مراحل آن از طریق اعتقادات، احکام و ارزش‌های اسلامی هدایت می‌شود. تعالیم وحی همپای عقل و در نقش مصباح آن در فرایند تصمیم‌گیری حضور دارد و تجارب قصاوی افراد، ارزش‌ها و ایده‌آل‌های آنان را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

واژگان کلیدی: تصمیم‌گیری عقلانی، تصمیم‌گیری شهودی، تصمیم‌گیری اسلامی.

مقدمه

مطالعات در خصوص تصمیم‌گیری و اشتباهات آن در سازمان‌ها، اندیشمندان غربی را مجاب نموده است تا از طریق محدود دانستن عقلانیت بشری، این تصمیم‌های اشتباه را توجیه کند و برای تبیین علت برخی تصمیم‌های صحیح که از طریق عقلانی قابل توجیه نیست به «شهود»^۱ روی بیاورند و رویکرد تلفیقی تصمیم‌گیری عقلانی-شهودی را مطرح کنند (ویلد، هارپ؛ آگر به نقل از واسکنسنلز،^۲ ۲۰۰۹؛ سینکلیر و آشکاناسی،^۳ ۲۰۰۵). شهود در غرب به مفهوم بداهت {علم بدون واسطه حاصل ویژگی‌های فردی} بیشتر نزدیک است تا مفهوم علم حضوری (شیروانی، ۱۳۸۹). تصمیم‌گیری شهودی به طور عمده به عنوان نتایج فرایند غیرهوشیارانه تصمیم‌گیری است که یا به وسیله تجارب قضاوتی ثابت تأیید می‌گردد و یا به وسیله احساسی قانع‌کننده و بدون دلیل.^۴ از این روش شهود غربی راه و روش و معیار صحت ندارد. همچنین براساس آنچه در نظریه تصویر بیان می‌گردد، تصمیم‌گیری شهودی تحت تأثیر ارزش‌های تصمیم‌گیرنده، استانداردها، ایده‌آل‌ها، ادراکات، عقاید و اخلاقیات است که به شکل مجموعه اصولی تعیین می‌کنند که تصمیم درست است یا نادرست (مینر،^۵ ۲۰۰۷، ص ۲۱۶). بر این اساس در ادامه مطالعات در غرب، و اسکنسنلز (۲۰۰۹) و فرناندو و جکسون (۲۰۰۶) در مطالعات جداگانه خود، به این نتیجه رسیدند که در تصمیم‌گیری شهودی، افرادی که پیشینه مذهبی دارند، {تحت تأثیر اعتقادات خود} بهتر تصمیم‌گیری می‌کنند.

رویکرد اسلامی در تصمیم‌گیری بر مبنای اراده و اختیار انسان و بر محور عقلانیت و خدامحوری است؛ به عبارت دیگر سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری در نظام مدیریت و رهبری اسلامی تنها بر عقل معمول متکی نیست (فاضلی، ۱۳۷۱). ابزار تکمیل‌کننده عقل در مدل تصمیم‌گیری غربی، شهود است که در واقع دو ابزار جدا از هم تلقی می‌گردند، اما می‌توان انتظار داشت که در الگوی اسلامی، عقل و وحی هر دو با هم، فرد تصمیم‌گیرنده را پشتیبانی می‌کنند. بنابراین با هدف تبیین جایگاه تعالیم وحی در تصمیم‌گیری، سؤالاتی که در این تحقیق به دنبال پاسخ‌گویی به آنها هستیم این است که آیا تعالیم وحی در فرایند تصمیم‌گیری همپای عقل و در نقش راهنمای مصباح آن، می‌تواند نقش مکملی داشته باشد یا خیر؟ همچنین آیا تعالیم وحی می‌تواند نگرش، ارزش‌ها، استانداردها و ایده‌آل‌های فرد تصمیم‌گیرنده را تحت تأثیر قرار داده و نقش تعیین‌کننده بر آنها داشته باشد؟

1. Intuition

2. Vasconcelos

3. Sinclair & Ashkanasy

4. Gut Feeling

5. Miner

ادبیات تحقیق

تصمیم‌های نادرست؛ عقلانیت و تصمیم‌گیری

نات^۱ (۱۹۹۹) بیان می‌دارد که «در عین تعجب نیمی از تصمیماتی که در سازمان‌ها گرفته می‌شود، با شکست روبرو می‌شوند». در مجموع «تصمیم‌هایی که در سازمان گرفته می‌شود با اشتباهات زیادی همراه است، بهویژه اگر این تصمیم‌ها در یک محیط نامطمئن گرفته شود» (دفت، ۱۳۹۰، ص ۴۵۰). در بین اندیشمندان غربی، «سایمون^۲ ادعا می‌کند که رویکردهای کلاسیک و نئوکلاسیک در خصوص مفهوم تصمیم‌گیری واقعی نیستند و پاسخ‌گوی دنیای واقع نخواهد بود. او بیان می‌دارد که تصمیم‌گیرندگان عقلانی عمل می‌کند تنها در صورتی که کنترل کامل بر عوامل محیطی و ویژگی‌های ذهنی-روانی داشته باشد» (کلانتری، ۲۰۱۰، ص ۴). سایمون (۱۹۷۹) هنگام مطرح ساختن تئوری عقلانیت محدود خود به توانایی محدود انسان در محاسبه نمودن و کاستی شدید دانش بشر در خصوص پیامدهای یک انتخاب و همچنین محدودیت‌های توانایی بشر در خصوص قضایا در میان اهداف چندگانه اشاره دارد. طبق نظر سایمون عقلانیت انسان به سبب محدودیت‌های ذهنی و شعوری محدود است و محیط‌های سازمانی و اجتماعی که تصمیم‌گیرنده در آن قرار دارد بر شیوه تصمیم‌گیری او مؤثر است و «تصمیم‌گیر به محض رسیدن به راه حلی که رضایت‌بخش است، کار تحقیق و بررسی موارد جایگزین دیگر راه را نموده و مسئله را پایان یافته می‌داند» (رایینز، ۲۰۰۰، ص ۶۰). عملی بودن و صحت مدل عقلانیت محدود سایمون در خصوص تصمیم‌گیری از طریق بسیاری از مطالعات موردي و تحقیقات تجربی اثبات گردیده است. بر طبق این تحقیقات، تئوری کلاسیک تصمیم‌گیری رد شده است و تجربه بشر در تصمیم‌گیری سازمان آشکارا نشان می‌دهد که در دنیای واقع، مدل تصمیم‌گیری عقلانی اجرا نشدنی خواهد بود (شاپیرو، ۱۹۹۷^۴). بنابراین نباید انتظار داشت تنها رویکرد عقلانی به عنوان علاج تمام تصمیم‌ها مدیریتی خواهد بود. در واقع، تصمیم‌گیری سازمانی، گاهی اوقات نیازمند سایر منابع خواهد بود و نیز هنگامی که آن تصمیم‌ها در دامنه علمی قرار نمی‌گیرند (واسکسلز، ۲۰۰۹).

به نظر می‌رسد که توافق در بین اندیشمندان شرق و غرب بر اینکه تنها استمداد از ابزار عقل برای انجام تصمیم‌گیری کفايت نمی‌کند وجود دارد. در عین حال که در اسلام به‌طور کلی، ابزار تکمیل‌کننده عقل، وحی (تعالیم حاصل از نبوت) دانسته شده، در غرب به دنبال یافتن ابزار دیگر در تصمیم‌گیری بعضًا برای توجیه برخی تصمیمات که درستی آنها از طریق روش عقلی امکان‌پذیر نیست و همین‌طور توجیه تصمیمات اشتباه، به شهود روی آورده‌اند.

1. Natt

2. Simon

3. Robbins

4. Shaprio

از نگاه قرآن و عترت، آدمی واجد نوری به نام عقل است که با آن به فهم پاره‌های از حقایق و معارف نائل می‌شود (نصری، ۱۳۸۷، ص ۵۹). در قرآن کریم به محدودیت‌های عقل اشاره شده است به طوری که قرآن دارای دو بخش از علوم است؛ بخشی از معارف که می‌توان از راه استدلال تجربی و عقلی به آن دسترسی پیدا کرد و بخشی دیگر که جز از طریق وحی ممکن نبوده است (بقره، ۱۵۱). شناخت حقیقت گاه بدون واسطه در شعاع عقل قرار می‌گیرند و گاهی با واسطه، و برخی اصلاً در این شعاع قرار نمی‌گیرند. صدھا مورد در اصول و فروع دین هست که عقل مُوحَّد سمعاً و طاعتاً آن را می‌پذیرد و نسبت به ساحت قدس ربوی، فقط عبد مغضض است. این محدودیت ادراک، نکته‌ای نیست که کسی بر عقل تحمیل کند. از این رو بهترین دلیل و بیشترین دلیل نیاز به وحی و نبوت و دین الهی از ناحیه عقل نظری اقامه می‌شود (جوادی آملی، ۱۳۸۶، ص ۵۹-۶۰). بنابراین شریعت مصباح عقل است (همو، ۱۳۸۴، ص ۸۳). بیان این نکه ضروریست که تعریف شهود اسلامی با شهود غربی بسیار متفاوت است و همین طور یافته‌های شهودی منطبق با مفهوم اسلامی آن نیز با تعالیم وحی تفاوت دارد. به عقیده اندیشمندان اسلامی از جمله ملاصدرا، قسمتی از علوم و آگاهی از طریق عقل و با استدلال و عمل که جنبه اکتسابی نیز دارد تحصیل می‌گردد؛ اما بخشی دیگر به واسطه رشد نفس ناطقه و از طریق القا و افاضه خداوند بر قلب انسان به دست می‌آید که از آن به عنوان شهود یاد می‌شود و اساساً فلسفه بعثت انبیا و هدف تعالیم وحی نیز شناخت حقایق و رشد عقل و تبدیل آن به عقل فعال است (مرتضایی، ۱۳۹۱)، که از این طریق میان عقل، ایمان، عرفان و برهان آشتبه برقرار می‌گردد.

شهود؛ ابزار دیگر برای تصمیم‌گیری

سایمون (۱۹۸۷) معتقد است که اگر پاسخ شهودی براساس دانش گذشته‌ای باشد که توسط ذهن فرد تصمیم‌گیرنده گردآوری می‌گردد، بنابراین آن پاسخ به اندازه فرایند تصمیم‌گیری مبتنی بر تحلیل‌های هوشیارانه، رضایت‌بخش خواهد بود. او بر این باور است که تئوری تصمیم‌گیری می‌بایست هم به فرایند تحلیل هوشیارانه و هم به فرایند ناخودآگاه توجه خاص نماید (ص ۵۸). تحقیقاتی که از سوی ایزنبگ، بارک و میلر (شهود در موقعیت پرابهام)، بلینگ و اکل (شهود و موقعیت ساختارنایافتی)، پاریخ و همکارانش (شهود و حل مشکلات نامشخص)، سیمون (شهود و مشکلات غیرتکراری)، آکور (شهود و حقایق متضاد)، گودمن و کریگر و بارنز (شهود و فرایند تجزیه و تحلیل اطلاعات غیرمتوالی) همگی به کاربرد شهود به عنوان ابزار تصمیم‌گیری نگریسته‌اند (سینکلر و اشکانسی، ۲۰۰۵). «ایزنهارت بیان می‌کند که شهود به نظر می‌رسد که فهم بهتری را در خصوص پویایی محیطی در اختیار مدیران قرار دهد. رویکرد تلفیقی تصمیم‌گیری عقلانی-شهودی^۱ به عنوان بهترین راه حل از سوی چندین

1. Rational-intuitive

محقق از جمله (ویلد، هارپر، آگر) به کار گرفته شده است» (واسکسلز، ۲۰۰۹). به عنوان مثال سینکلر و اشکانسی (۲۰۰۵) مدلی را ارائه نموده‌اند که سیستم شناختی موافق (عقلانی-تجربی با خاستگاه هوشمندانه، غیرهوشمندانه) را نشان می‌دهد که توسط شواهد تجربی حمایت می‌گردد و مدل تحلیلی-شهودی آنها در عین آنکه دارای اجزای (شهود-عقلانی) مستقلی است، اما مرتبط است. بدین صورت هر دو روش معتبر هستند؛ اما هر کدام پیش زمینه متفاوت دارند (نقش مکملی شهود برای عقل). و از این لحاظ متفاوت است با کار سیمون (۱۹۸۷) که هر کدام را انتهای یک پیوستار قرار داد که رویکرد نسبی به هر کدام از این دو ابزار از طریق عوامل زمینه‌ای تعیین می‌گردد (نقش متممی شهود برای عقل).

در عین حال دین و پرت^۱ (۲۰۰۷) ضمن بررسی ادبیات مربوط به شهود بیان داشته‌اند که «توافقی بین اندیشمندان در مورد آنکه شهود چیست و چه کاری انجام می‌دهد، وجود ندارد». آنها بخشی از دلایل آن را به نقطه نظر متفاوت در درک و فهم شهود می‌دانند. پژوهشگرانی که در حوزه مدیریت و روان‌شناسی فعالیت می‌کنند، شهود را از طریق پدیده‌های گستره‌ای همچون فرایند ذهنی، خبرگی و فرایند اطلاعاتی غیرهوشیارانه تفسیر نموده‌اند» (ص ۳۴).

شهود در غرب در مقایسه با عرفان اسلامی

شهود غربی شکل دقیق و پیچیده‌ای از استدلال براساس تجربه ممتد و طولانی است که محقق در طول سال‌ها به دست آورده است (پریچولا^۲ و سیمون، ۱۹۸۹)، پاریخ در مطالعات خود به این نتیجه رسیده است که شهود {در غرب} نوعی نبوغ و هوشمندی است که نمی‌توان منطقی و قانونمند بدان رسید، شهود توانمندی ذاتی است که قابل انتقال و تحلیل کردن نیست. «مراد از واژه «Intuition» {در غرب} در بسیاری از موارد به مفهوم بداهت بیشتر نزدیک است تا مفهوم علم حضوری.^۳ و باید توجه داشت که نمی‌توان آن را با علم حضوری به معنای مورد نظر در فلسفه اسلامی یکی دانست» (شیروانی، ۱۳۸۹).

در اندیشه اسلامی معرفت عرفانی برابر با بینش حاصل از تجربه نیست؛ عرفان راه کسب معرفت (علم حضوری) است که ارزشمندی آن به مراتب والاتر از علم حصولی عقل است؛ زیرا از طریق اتصال به عالم معنا (الهایم قلبی) و با حضور عقل برهانی (به عنوان معیار) معرفت کسب می‌کند. شهود یا عرفان از مراتب عقل است: عقل، گاهی علم شهودی و گاهی علم حصولی دارد. در عرفان ناب، عقل پا به پای شهود و دل حضور دارد. عرفان اسلامی عقل‌گر است نه عقل‌گریز.

1. Dane & Pratt

2. Prietula

۳. شهود در فلسفه و عرفان اسلامی، علم حضوری را تداعی می‌کند. یعنی نوعی علم و معرفت که در آن، معلوم با وجود عینی و خارجی خود -در برابر وجود ذهنی و مفهومی- نزد عالم حاضر است؛ در برابر علم حصولی که دانشی با واسطه مفاهیم و صور ذهنی است.

عقل و خرد در عرفان نظری هم نقش مفتاح، هم منزلت مصباح و هم جایگاه معیار {را برای عرفان} دارد (رودگر، ۱۳۹۱). اما نکته مهم آن است که عرفان طریق و ابزار دارد که همانا جمع طریقت و شریعت است متفاوت با آنچه در خصوص شهود در غرب مطرح است. فنایی اشکوری (۱۳۸۹) بیان می‌دارد که الهیات عرفانی در اسلام در عین اینکه شهودی است از یکسو از تحصیل عقلی بهره می‌برد و از سوی دیگر از چراغ هدایت وحی نور می‌گیرد.

به طور خلاصه، «شهود و تصمیم‌گیری شهودی فرایندی است درونی، پیچیده، متکی بر تجربه و قضاوت فردی که از قاعده خاصی پیروی نمی‌کند و ماهیتی جهشی و شتابنده دارد. در این فرایند فرد تصمیم‌گیرنده نمی‌داند چگونه به پاسخ رسیده و نمی‌تواند برای شما به واضح شرح دهد که شناخت او چگونه حاصل شده و چگونه به اخذ تصمیم بدین طریق موفق گردیده است» (الوانی، ۱۳۷۹). تلاش برای فهم آنکه تصمیم‌گیری شهودی چگونه و تحت تأثیر چه عواملی شکل می‌گیرد از طریق نظریه تصویر قابل بیان خواهد بود:

تئوری تصویر

تئوری تصویر (پندار) شرح کاملی است از اینکه چگونه مردم به وسیله روش شهودی تصمیم می‌گیرند (بیچ و میشل،^۱ ۱۹۹۰). برخلاف بسیاری از مدل‌های سنتی تصمیم‌گیری که اطلاعات را به عنوان تنها عامل تعیین‌کننده در فرایند تصمیم‌گیری مفروض می‌دانند، نظریه تصویر فرض می‌کند که عوامل دیگری مانند تجربیات گذشته، ارزش‌ها و برنامه‌های فردی در ترکیب با اطلاعات باید مورد توجه قرار گیرد (ساندوال، به نقل از رضائیان، گنجعلی و کریمی، ۱۳۸۶) در شکل توسعه یافته این نظریه، تصاویر در ۴ سطح ارائه گردیده‌اند: تصویر از خود^۲ (اعتقادات، روحیات، اخلاقیات، ارزش‌ها، هنجارها و تجربیات در سطح فردی و گروهی) تصویر فرافکن^۳ (برداشت فرد از اهداف و جایگاه آینده فرد)، تصویر طرح ریزی شده^۴ (انتظارات در خصوص رویدادها و وقایع آتی حاصل اجرای تصویر اقدام است که می‌تواند ترتیب زمانی رویدادها را شامل شود) و تصویر اقدام^۵ (برنامه و یا ابزاری است که تصمیم‌گیر به وسیله آنها می‌خواهد به مقصد برسد). با تأکید بیشتر بیان می‌گردد که «تصویر از خود یا تصویر ارزش، ارزش‌های تصمیم‌گیرنده، استانداردها، ایده‌آل‌ها، ادراکات، عقاید و اخلاقیات را که به شکل مجموعه اصول قابل توصیف هستند را در بر می‌گیرد، این اصول تعیین می‌کنند که آیا تصمیم درست است یا نادرست (مینر، ۲۰۰۷، ص ۲۱۶).

1. Beach & Mitchell

2. Self image

3. Trajectory image

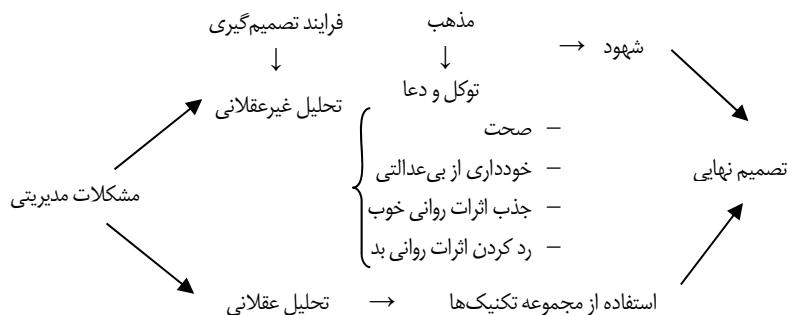
3. Projected image

5. Action image

بنابراین با توجه به تأثیرپذیری تصمیم‌گیری شهودی از اصول مطروحه فوق در بررسی مطالعات متاخر درمی‌باییم که مذهب و گرایش‌های مذهبی به عنوان عاملی تأثیرگذار در تصمیم‌گیری شهودی شناسایی شده است:

حرکت غرب به سوی ابزار دیگر

واسکسلز (۲۰۰۹) در مطالعه خود شواهد قوی را یافته است که براساس آن چارچوب مبتنی بر مذهب، حساسیت موضوع تصمیم‌گیری را تقویت می‌کند. او کوشیده است تا نشان دهد که شهود و دعا (ایمان و توکل)^۱ دور روی یک سکه هستند. او مجموعه‌ای از آموزه‌های اس دی^۲ را باز یافته است که «ارتباط ذاتی را با هر دوی شهود و دعا برقرار می‌کند و بیان می‌دارد که چارچوب مبتنی بر مذهب، احتمالاً تصمیم‌گیرندگان را قادر می‌سازد تا از بی‌عدالتی دوری کنند و اثرات روانی خوبی را جذب نموده، تأثیر منفی روانی را دفع نموده و صحت تصمیم‌های نهایی خود را بالا ببرند». او بیان می‌دارد که «ما خود را با نظرات کینگ و گروثور تنظیم نموده‌ایم که مذهب و معنویت اثرات مفیدی در نگرش کارگران و رفتارشان و تصمیمین بر سازمان‌هایی که آنها را به خدمت می‌گیرند دارد». مدلی که توسط او ارائه شده است:

نمودار مدل تصمیم‌گیری ترکیبی با پشتیبانی رویکرد مذهبی

نکته مهم آن است که در این مدل، این دو ابزار تصمیم‌گیری در عین ارتباط با یکدیگر، هنگام تصمیم‌گیری به صورت مستقل عمل نموده و دو ابزار جدای از هم هستند که طبق آنچه گفته شد، در اندیشه اسلامی از طرفی عرفان نظری (شهود) جزئی از عقل (عقل ناب) است و همچنین عقل برهانی معیار دانش حصولی عرفان (شهود) می‌باشد.

همچنین فرناندو و جکسون (۲۰۰۶) در تحقیق خود بیان می‌دارند که «در نتیجه مصاحبه عمیق با تعدادی مدیران عالی‌رتبه که دارای پیشینه مذاهب مختلف بودند، این نکته حاصل شده که اگرچه همه آنها مجموعه‌ای از ابزارهای مدیریتی را در اختیار داشتند؛ اما در لحظات دشوار، همگی این مجموعه ابزارهای مدیریتی را از طریق فرایندی که آنها را متصل به واقعیتی برتر (حقیقتی که قوی‌تر و بهتر است) می‌کنند، تکمیل می‌نمایند. نتایج آن تصمیمات، خوب یا بد، معمولاً به آن تجربه اتصال، استناد می‌شوند. مذهب نقش مهمی را در تأثیرگذاری بر قضاوت، ویژگی‌های احساسی و انگیزش تصمیم‌گیری مدیران ایفا می‌کند. آن منبع اتصال، واقعیت غایی و برتر است که احتمالاً منبع تسلی خاطر، هدایت و الهام به مدیران هنگام اخذ تصمیمات حساس است».

رویکرد اسلامی در تصمیم‌گیری

سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری در نظام مدیریت و رهبری اسلامی تنها بر عقل معمول متکی نیست، بلکه بر اندیشه‌ای والاًتر و برتر از اندیشه‌های انسان‌عادی متکی است؛ به تعبیر دیگر سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری در نظام اسلامی نشأت‌گرفته از مجموعه قوانین اسلامی است که بر واقعیات زندگی و حیات متكامل و متعالی بشری منطبق است (فاضلی، ۱۳۷۱). مدیران مسلمان با داشتن جهان‌بینی اسلامی، زمینه سودمندی را در تصمیمات خود به کار می‌گیرند. نگرش مدیر مسلمان این است که جهان تحت قوانین حکیمانه است و انسان موجودی است با توانایی و امکانات معین که بخشی از آن اکتسابی است. از سوی دیگر مدیر مسلمان براساس نگرش ایمانی، خود را در چارچوب بسته شده جبر نمی‌بینند، چنان‌که خود را مختار کامل هم نمی‌داند. هدفمندی الهی در تصمیم‌گیری‌ها همیشه مدنظر مدیران مسلمان خواهد بود. مدیران مسلمان برای دستیابی به تصمیم بهتر، از همه امکانات و منابع مادی و ماوراءی بهره می‌برند و معتقدند بخشی از عوامل نیز در گروه اسباب معنوی است و باید با تممسک به معنویت آنها را به دست آورد» (منطقی، ۱۳۹۰).

در ادامه برای پاسخ به این سؤال که در منابع دین اسلام چه نکاتی در خصوص تصمیم‌گیری مطرح شده است که می‌تواند فرایند تصمیم‌گیری را تحت تأثیر قرار دهد به جستجو در خصوص تصمیم در منابع پرداخته‌ایم: منابع دین عبارتند از کتاب، سنت، اجماع و عقل که بازگشت این چهار منبع به دو منبع است؛ چون اجماع، ذاتاً منبع اثباتی مستقل نیست. لذا قرآن، وحی اصیل است و سنت، الهاماتی است که خداوند به پیامبر و به ائمه علیهم السلام آموخت (جوادی آملی، ۱۳۸۴، ص ۸۰).

روش تحقیق

این تحقیق، از نظر غایت، نظری و از نظر روش و رویکرد به ترتیب، توصیفی و کیفی است که از روش تحلیل محتوای کیفی استفاده شده است. در یکی از جدیدترین تقسیم‌های تحلیل محتوا، دوگونه کمی و کیفی بیان می‌شود. تحلیل محتوای کیفی به فراسویی از کلمات یا محتوای عینی متون می‌رود و تم‌ها یا الگوهایی را که آشکار یا پنهان هستند به صورت محتوای آشکار می‌آزماید (ایمان و نوشادی، ۱۳۹۰) بر این اساس:

پرسش اصلی که در این تحقیق با بررسی ادبیات تحقیق به دنبال پاسخ‌گویی به آن هستیم که آیا از مجموعه تعالیم وحی می‌توان آموزه‌هایی را یافت که فرد تصمیم‌گیرنده را هدایت نموده و ارزش‌ها، اعتقادات و ایده‌آل‌های او را شکل داده و بر آنها مؤثر باشد؟

واحد تحلیل، نکات و پیام‌های حاصل از تفسیر آیات در تفسیر نور حجت‌الاسلام والمسلمین قرائتی، دانشنامه موضوعی قرآن و همچنین احادیث و روایات معصومان (علیهم السلام) می‌باشد.

نمونه: نمونه در تحلیل محتوای کیفی معمولاً در بردارنده انتخاب هدفمند مواردی است که بازتابانده پرسش‌های پژوهش‌اند (ایمان و نوشادی، ۱۳۹۰). برای این منظور از طریق رویکرد تحلیل محتوای تلخیصی، با جستجوی واژگان^۱ مرتبط در دانشنامه موضوعی قرآن، تفسیر نور و روایات و احادیث معصومین (علیهم السلام)، کاربرد و تأثیرگذاری و ارتباط آن مفاهیم با فرایند تصمیم‌گیری تعیین شد و در صورت مثبت بودن کاربرد و ارتباط، نکته یا پیام حاصل از تفسیر آیات به عنوان عضو نمونه انتخاب گردید، به طوری که در نهایت ۱۳۰ پیام یا نکته تفسیری انتخاب گردید و به جهت مشخص بودن مفاهیم اصلی، کدگذاری اولیه به روش تحلیل محتوای کیفی جهت‌دار و براساس مقوله‌های از پیش‌تعیین شده انجام گرفت. تعریف عملیاتی این مقوله‌ها به عبارت زیر خواهد بود:

مفهوم‌ها و تعاریف آنها

از نظر علامه طباطبائی (علیه السلام) دین عبارت است از «عقاید و دستورهای عملی و اخلاقی که پیامبران از طرف خدا برای راهنمایی و هدایت پسر آورده‌اند» (طباطبائی، ۱۳۹۱، ص ۴) و از نظر آیت‌الله جوادی آملی «دین الهی، مجموعه عقاید و اخلاق و قوانین و مقرراتی است که خداوند آن را برای هدایت بشر فرستاده است تا انسان در پرتو تعالیم آن، هوا و هوس خود را کنترل و آزادی خود را

۱. در این بخش براساس مدل زیر اقدام به جستجوی واژگان مرتبط در آیات و روایات و استخراج پیام‌ها و نکات مدیریتی آن نمودیم: فرایند تصمیم‌گیری (اسکات، ۱۹۷۲؛ به نقل از شیخ‌زاده و شیخ‌زاده، ۱۳۸۶).

بازخورد	اجرا	گزینه	انتخاب	ارزیابی	گزینه‌ها	و کیفی	جمع آوری	اطلاعات	معیارها	تعیین راه حل‌ها	تعريف	مسئله
---------	------	-------	--------	---------	----------	--------	----------	---------	---------	-----------------	-------	-------

تأمین کند» (جوادی آملی، ۱۳۸۴، ص ۲۶). همچنین «دین مجموعه‌ای از عقاید، اخلاق، قوانین فقهی و حقوقی است که از ناحیه خداوند برای هدایت و رستگاری بشر، تعیین شده است» (جوادی آملی، ۱۳۸۶، ص ۱۹) در تعریف دیگر «دین مصطلح مجموع عقاید، اخلاق، احکام و حقوق است و دین جامع، گذشته از عناوین^۴ کانه علوم را هم دربر دارد» (جوادی آملی، ۱۳۸۸). بنابراین علمای اسلامی می‌گویند، مجموع تعلیمات اسلامی سه بخش است:

- الف) بخش عقاید، یعنی مسائل و معارفی که باید آنها را شناخت و بدانها معتقد بود و ایمان آورد، مائند؛ توحید، صفات ذات باری تعالی، نبوت عالمه و خاصه؛ این بخش از تعالیم اسلامی با حضور عقل برهانی به جهت اثبات و دفاع عقلی از عقاید متصور است؛
- ب) بخش اخلاق، یعنی مسائل و دستورهایی که درباره «چگونه بودن» انسان از نظر صفات روحی و خصلت‌های معنوی است، از قبیل عدالت، حکمت، استقامت، وفا، صداقت، امانت و غیره؛
- ج) بخش احکام، یعنی مسائل مربوط به کار و عمل که چه کارهایی و چگونه باید انجام شود، از قبیل نماز، روزه، حج، جهاد، امر به معروف و نهی از منکر و... بر این اساس، سه مقوله ۱. عقاید و باورها؛ ۲. احکام و دستورات عملی؛ ۳. ارزش‌های اخلاقی تعیین گردید.

زیرمقوله‌ها

در بخش عقاید، زیرمقوله‌ها عبارتند از: ۱. اصل خداباوری؛ ۲. اصل آخرت‌گرایی؛ ۳. اصل هدایت و رهبری؛ ۴. اصل بشارت و انذار.

- **اصل خداباوری:** اسلام بیش از هر چیز دین توحید است. هر کاری با نام خدا و استعانت از او آغاز می‌شود و با نام خدا و سپاس او پایان می‌یابد و با نام خدا و انتکا و اعتماد به او جریان می‌یابد؛
- **اصل آخرت‌گرایی:** مفهوم و کیفیتی است که در پی عقیده و ایمان به آخرت و زندگی جاوید مطرح می‌شود و به طوری که گفته شد، آخرت‌گرایی به معنی تلبیس به ارزش‌های قرآنی و الهی است، انسان را در مسیر الهی به هدایت و از سقوط به جهنم هوا و هوس‌های نجات می‌دهد. این معنی هرگز به مفهوم نفی دنیا نیست؛ بلکه امکانات دنیوی را در راستای اهداف اخروی قرار دادن است و بالاترین هدف اخروی نیل به سعادت حقیقی است انسان در آخرت، نتیجه اعمال خود را خواهد دید - کسی که به آخرت باور دارد، کار را بانیت قرب الهی انجام می‌دهد. آخرت‌گرایی و اعتقاد به معاد موجب باور نسبت به (وجود اختیار، تناسب اختیار و مسئولیت، ارزیابی عملکرد، هدف‌گرایی، تقدیم کیفیت بر کمیت، ارزشمندی اعمال براساس احکام و فرامین الهی، مفهوم اثربخشی با درک مفهوم ایمان و عمل صالح) خواهد شد؛

- اصل هدایت و رهبری: طبق این اصل، مسئله هدایت در فطرت وجود و هستی نهادینه شده است و در مورد انسان به خصوص شکل والاتری پیدا می‌کند و تار و پواد انسان در حیات دینی تیله با مفهوم هدایت و رهبری است. در رویکرد مدیریتی اصل هدایت و رهبری باید گفت: اصل هدایت و رهبری مفهوم تکامل یافته امر سرپرستی انسان بر انسان است که در طول تاریخ حیات بشری به گونه‌های متفاوت بروز نموده و متکی بر مناسبت‌های مختلف اجتماعی زندگی انسان می‌باشد؛

- اصل بشارت و انذار: معنی بشارت، ایجاد امید و نشاط کردن و واداشتن به تلاش بیشتر است که همان تشویق است. انذار نیز به مفهوم به خود آوردن و ایجاد بیم و نگرانی کردن است که همان تنبیه و لازمه آن است. با روشن شدن آنچه از این دو واژه مراد است، باید گفت از اصول ثابت و مسلم در تربیت قرآنی، مسئله بشارت و انذار است. کتب آسمانی همیشه دارنده این دو جهت می‌باشند؛ گاه بعد بشارتی و امیدبخشی داشته و گاه جنبه تنبیه و بیداری و به خود آوردن.

یافته‌های تحقیق

در ادامه از طریق جداول ذیل، عقاید و باورها، احکام و ارزش‌هایی که براساس تعالیم اسلامی می‌توانند بر فرد در موقعیت تصمیم‌گیری تأثیر گذارده و راهنمای هدایتگر او باشند ارائه شده است:

جدول ۱: باورها: (تعداد کل موارد: ۳۰ - موارد کلی: ۸؛ مسئله: ۲؛ راه حل: ۷؛ انتخاب: ۶؛ اجرا: ۳؛ بازنتاب: ۴) -
زیرمقوله‌ها (خداباوری: ۱۰؛ آخرت‌گرایی: ۶؛ اصل بشارت و انذار: ۷؛ اصل هدایت و رهبری: ۴)

کدگذاری	پیام سوره و آیه	آدرس سوره (آیه)	واژه جستجو شده
اعتقاد به «نه اجبار کامل و نه اختیار کامل» در تصمیم‌گیری	۱. معتقد به لاج逼 و لاقبوض، بل امرین الامرین قضیه شرطیه (میان رخدادها و نتایج آنها رابطه شرط و جزای شرط برقرار است) و قضیه قطعیه (انسان در برابر آنها نمی‌تواند اعمال نفوذ کند)		
اعتقاد به خواست و اراده الهی (خداباوری)	۲. ذکر جمله ان شاء الله به هنگام بیان تصمیمات آینده	کهف (۳۴ و ۳۳)	
اعتقاد به مشیت الهی در تصمیم‌گیری (خداباوری)	۳. صرف مهیا بودن مقدمات و قطعیت از صحت تصمیم کافی نیست، انجام هر تصمیمی وابسته به اراده خداوند است. توجه داشتن به مشیت خدا (فکر و تدبیر انسان در برابر تدبیر خداوند بی‌رنگ است)	کهف (۳۳ و ۳۴)؛ قلم (۱۸)	
اعتقاد به وجود تدبیرکننده دیگر در تصمیمات (خداباوری)	۱۳۰. مردی نزد امیرمؤمنان! آمد و گفت: ای امیرمؤمنان! خدایت را به چه شناختی؟ فرمود: «با از میان رفن تصمیم و انهدام قصد. چون قصد کردم و میان من و قصد مانع پیدا شد، و تصمیم گرفتم، اما تقدیر با تصمیم من، ناسازگار شد، دانستم که تدبیرکننده، کس دیگری است» (حکمت‌نامه امام حسین علیه السلام، ج ۱، ص ۶۷)	امام علی علیه السلام	
اعتقاد به وجود اختیار برای تصمیم (آخرت‌گرایی)	۴. انسان در تصمیم‌گیری دارای اختیار است (پیشمانی و حسرت و تصمیم مجدد نشانه آن است)	بقره (۱۶۷)	

اعتقاد به امکان تغییر عقیده (اصل هدایت و رهبری)	۵. امکان تغییر عقیده و تصمیم‌گیری در یک لحظه	طه (۶۸-۷۰)	مشتمل
اعتقاد به مشیت اللهی (خداباوری)	۶. نقش انسان محدود به انتخاب است، مقدار کامیابی به اراده خدا بستگی دارد	شوری (۱۹-۲۰)	
اعتقاد به قصد اللهی (خداباوری)	۷. تنها خداوند است که سزاوار قصد کردن است	اخلاص (۲)	
اعتقاد به حکیمانه بودن افعال اللهی (خداباوری)	۸. باور عالمانه و حکیمانه بودن افعال اللهی، آدمی را به صبر و شکیباتی در حوادث و ادار می‌کند	یوسف (۸۳)	
اعتقاد به پناه بردن به خداوند در برابر مشکلات (خداباوری)	۹. بهترین پناهگاه در برابر هزاران مسئله مادی و معنوی و در برابر تمایلات حق و باطل دیگران، خداوند است	ذاریات (۵۰-۵۱)	
اعتقاد به وجود چندین طریق و راه حل (اصل هدایت و رهبری)	۱۰. لطف خدا منحصر به یک راه نیست. می‌تواند شما را به هر طریقی مدد رساند	یوسف (۶۷)	
اعتقاد به ثابت بودن راه اللهی – اعتقاد به (راه مستقیم؛ راه انبیا است) (اصل هدایت و رهبری)	۱۱. راه اللهی ثابت است در حالی که راههای دیگر پراکنده‌اند ۱۲. راه مستقیم (راه انبیا، راه بندگی خدا، توکل و تکیه بر خدا، یکتاپرستی، راه کتاب خدا و راه فطرت سالم است)	حمد (۶)	
اعتقاد به عدم وجود بن بست (اصل بشارت)	۱۳. انسان متلقی به بن بست نخواهد رسید ۱۴. تقوا و توکل دو اهرم برای خروج از بن بست است	طلاق (۳)	
اعتقاد به ناقص بودن جاره جویی‌های بشری و مصنوع بودن قانون اللهی از تحریف و خطا (اصل هدایت و رهبری)	۱۵. نارسایی چاره‌جویی و روش‌های بشری برای حل اختلافات اجتماعی-قانون اللهی (قانون مصنوع از تحریف و خطاست. گروههای فردی به دنبال خواستهای خود هستند)	بقره (۲۱۳)	
اعتقاد به یاری خداوند (خداباوری)	۱۶. در صورت تدبیر و حرکت صحیح انسان، خداوند جاره کار را پیش پای انسان می‌گذارد	آل عمران (۵۴)	مشتمل
اعتقاد به وجود اختیار (آخرت‌گرایی)	۱۷. آزادی و اختیار آدمی در انتخاب – اگر چنین نبود، پشیمانی، حسرت و تصمیم مجدد در او راه نداشت.	زمر (۴۱): بقره (۲۶۷): بقره (۲۰): آل عمران	
اعتقاد به وجود مهلت برای انتخاب (آخرت‌گرایی)	۱۸. سنت اللهی مهلت دادن به افراد برای انتخاب و عمل است	یونس (۱۹)	

<p>اعتقاد به تناسب مسئولیت انسان با اراده و انتخاب او (آخرت‌گرایی)</p> <p>اعتقاد به واپسیه بودن لطف و قهر خداوند و عملکرد انتخاب انسان (اصل بشارت و انذار)</p> <p>اعتقاد به واپسیه بودن امداد الهی به راه انتخاب شده توسط انسان (اصل بشارت و انذار)</p> <p>اعتقاد به مطابقت انتخاب با قانون الهی (اصل انذار)</p> <p>اعتقاد به یاری خداوند در موقع حساس (خدابوری)</p> <p>اعتقاد به انجام تکلیف به عنوان مصادیق شکر خدا (آخرت‌گرایی)</p> <p>اعتقاد به علم خداوند از حالات بندگان (خدابوری)</p> <p>اعتقاد به عدم وجود بن بست (اصل بشارت و انذار)</p> <p>اعتقاد به تناسب انگیزه و عمل با بازتاب آن (اصل انذار)</p> <p>اعتقاد به بازتاب اعمال (اصل بشارت و انذار)</p> <p>اعتقاد به حاضر شدن انسان و اعمالش در قیامت (آخرت‌گرایی)</p>	<p>۱۹. مسئولیت انسان واپسیه به اراده و انتخاب اوست. خداوند لغزش‌های را که در شرایط غیرعادی از انسان صادر شود را می‌پخشند</p> <p>۲۰. برخورداری از لطف و قهر خداوند به انتخاب و عملکرد خود ما بستگی دارد</p> <p>۲۱. امدادهای الهی واپسیه به راهی است که انسان انتخاب می‌کند</p> <p>۲۲. هر انتخاب و نظریه‌ای که مخالف قانون و قضایت خدا و رسول باشد، معصیت و انحراف آشکار است</p> <p>۲۳. خداوند مؤمنان را به حال خود رها نمی‌کند، در موقع حساس دست آنان را می‌گیرد</p> <p>۲۴. انجام تکلیف یکی از مصادیق شکر خداست</p> <p>۲۵. علم خدا به حالات بندگان پهترین انگیزه برای انجام کارهای نیک است</p> <p>۲۶. اسلام بن بست ندارد. راه بازسازی برای انسان باز گذاشته شده است. توبه واقعی، همراه با اصلاح و جبران خلافها می‌باشد</p> <p>۲۷. هر نوع انگیزه و عملی بازتاب و عکس العمل مخصوصی دارد. در هر مسیری گام نهیم، به مقصدی خاص خواهیم رسید</p> <p>۲۸. نگرانی از بازتاب کارها، به اخلاق و عصمت ضربه نمی‌زند</p> <p>۲۹. ایمان انسان به حضور عملش در قیامت، سرچشمه اصلاح اوست</p>	<p>بقره (۲۲۵)</p> <p>انفال (۱۹)</p> <p>ابراهیم (۲۷)</p> <p>احزاب (۳۶)</p> <p>آل عمران (۱۲۲)</p> <p>مائده (۶)</p> <p>مزمل (۲۰)</p> <p>نحل (۱۱۹)</p> <p>آل عمران (۱۴۵)</p> <p>طه (۴۰)</p> <p>لقمان (۱۶)</p>	<p>۴.</p> <p>۵.</p> <p>۶.</p>
---	--	---	-------------------------------

جدول ۲: احکام و دستورات عملی: (تعداد کل: ۶۵؛ موارد کلی: ۷؛ مسئله: ۸؛ راه حل: ۱، معیار: ۱۵؛ تجزیه و تحلیل: ۹؛ انتخاب: ۷؛ اجرا: ۱۴؛ اصلاح و بازتاب: ۴)

کدگذاری	پیام سوره و آیه	آدرس سوره (آیه)	واژه جستجو شده
باید تصمیم نهایی توسط حاکم و پس از مشورت انجام شود	۳۰. حق تصمیم‌گیری حاکم و قاطعیت در تصمیم‌گیری پس از شنیدن آرای مشاوران	نمل (۳۳): آل عمران (۱۵۹)	
باید در مواردی، صرف وجود احتمال تصمیم‌گیری نمود	۳۱. در مواردی یقین لازم نیست. احتمال توطئه و فتنه برای تصمیم و تغییر برنامه کافی است	نساء (۱۰۱)	
باید پیشنهادات قبل از عمل تصمیم‌گیری باشد	۳۲. از این پیشنهادات سریع و به موقع قبل از تصمیم‌گیری	قصص (۹)	
باید از کار خلاف حتی غیرعمد آن هم مراقبت کرد	۳۳. هرچند کار خلاف عمدی نباشد، ولی نباید از آثار طبیعی و وضعی آن غافل بود.	قصص (۱۶)	
باید به سوگندی عمل کرد که برای آن قصد جدی شده است	۳۴. عمل به سوگند و عهدی لازم است که قصد جدی در کار باشد	نحل (۹۱)	
باید در تصمیم‌گیری، آخرت نگر بود	۳۵. عاقل کسی است که در تصمیمات امروزه خود فردای ابدی را در نظر بگیرد و برای نجات روح خود از آسیب‌ها تلاش کند و کارهایی را که حیاتی است و برای ابدیت او ضرورت دارد انجام دهد (بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۶)	امام على (علیہ السلام)	
باید در هنگام تصمیم‌گیری از تجربه استفاده نمود.	۱۲۵. با تصمیم جدی به استقبال امری بنشتاب که اندیشمندان و اهل تجربه زحمت آموختند آن را کشیده‌اند (شرح غررالحکم، ج ۱، ص ۴۵۲) هر که با تجربه‌ها [تصمیم خود را] استوار سازد از تباہی بر کنار می‌ماند (غررالحکم، ج ۲، ص ۱۶۹). - نگهداری [و بعده‌گیری درست] از تجربه سبب موفقیت است	امام على (علیہ السلام)	
برای کسب علم باید سوال کرد	۱۲۶. کلید دستیابی به علم سؤالپردازی است (سؤال شفاف، کامل بیانگر یک نیاز است) (بحار الانوار، ج ۱، ص ۲۲۴)	حضرت على (علیہ السلام)	
باید اولین مسئله، رفاه و امنیت افراد باشد.	۳۷. اولین مسئله، رفاه و امنیت است		
باید افراد را برای حل مشکلات توسط خودشان، راهنمایی کرد - باید مشکلات را از راه طبیعی و تدبیر حل کرد	۳۸. به مردم آگاهی دهیم تا خودشان عمل کنند. بسیاری از مشکلات اجتماعی حل می‌شود اگر مردم بدانند به کجا رجوع کنند ۳۹. مشکلات طبیعی را باید از راه طبیعی و با تدبیر حل کرد و نه با اعجاز	اعراف (۱۲۹) و اعراف (۱۶۰)	
باید مسئله مهم‌تر را ابتدا بررسی نمود	۴۰. رعایت مسئله اهم و مهم یک قانون عقلی، شرعی و عرفی است	فتح (۲۵)، بقره (۱۹۱)	
باید برای حل مسئله از افراد نظرخواهی کرد	۴۱. نظرخواهی از مردم برای دریافت میزان آمادگی آنان حتی در کارهای روشن و مسلم	صفات (۱۰۲-۹۹)	

باید در بیان مسئله، سلسله مراتب حفظ شود	۴۲. در بیان مسئله، سلسله مراتب باید حفظ شود	حجر (۵۸-۵۷)	
باید مسائل اجتماعی بر مسائل گروهی مقدم باشد	۴۳. مسائل معنوی و اجتماعی بر مسائل گروهی و اقتصادی مقدم است	مائده (۱۱۴)	
باید در شرایط سخت، مسئله را قانونمند حل کرد	۴۴. در شرایط سخت به سراغ حل مسئله بروید ولی قانونشکنی نکنید	صاد (۴۴-۴۳)	راه حل، چاره‌اندیشی
باید احکام الهی معیار باشد – باید معیار مطابقت با وحی و دستورات باشد	۴۵. معیار بودن احکام الهی در قضاوی – دین در مسائل مختلف سیاسی، اقتصادی و... پاسخ‌گوست ۴۶. قرآن میزان و سیله تشخیص حق از باطل است ۴۷. معیار مطابقت با وحی و دستورات خداست	شوری (۱۰) و محمد (۱۷)؛ علی (۲)؛ طارق (۱۳-۸)؛ طارق (۱۷-۱۱)	
باید حب و بعض خداوند ملاک انتخاب باشد	۴۸. حب و بعض خداوند ملاک انتخاب و حرکت رسول خدا و مؤمنان است	نساء (۱۰۷)	
باید از وجودان برای شناخت یاری گرفت	۴۹. وجودان انسان، بهترین معیار برای شناخت پسندیده از نایسنده است	بقره (۲۶۷)	
باید معیار آزمایش، داده‌ها و امکانات باشد	۵۰. میزان داده‌ها و امکانات، تعیین‌کننده معیار و مقدار آزمایش هر کس است	انعام (۱۶۵)	
باید برای هر کس چندین معیار سنجش قرار داد	۵۱. برای هر کس چندین وسیله و معیار سنجش و محاسبه در کار است. وسیله سنجش انسان‌های عادی، انبیا هستند	اعراف (۸)	
نباید سن، نژاد و سابقه به تنهایی معیار باشد	۵۲. میزان اطاعت امر خداست. سن و نژاد و سابقه و... هیچ کدام معیار نیست	اعراف (۱۲)	
نباید اکثریت تنها معیار باشد	۵۳. اکثریت معیار شناخت صحیح نیست. معیار حق و باطل تشخیص اکثریت نیست	یوسف (۳۸) و (۶۸)	
باید معیار ارزیابی، موقوفیت در آزمون عملی باشد	۵۴. معیار ارزیابی الهی موقوفیت در آزمون‌های عملی است	محمد (۳۱)	
باید معیار انتخاب، تبعیت از بهترین‌ها باشد	۵۵. ملاک و معیار انتخاب، تبعیت از بهترین‌هاست	قصص (۴۹)	
باید معیار وحی الهی باشد. نباید رسم و رسوم و عادات اجتماعی – خوبی‌ها و بدی‌ها را باید با معیار الهی سنجید و نه با پندار این و آن	۵۶. معیار حق و باطل، وحی الهی است و نه رسم و رسوم و آداب و عادات اجتماعی – خوبی‌ها و بدی‌ها را باید با معیار الهی سنجید و نه با پندار این و آن	احزاب (۳) و (۸)	
باید میزان و معیار عادلانه باشد	۵۷. میزان سنجش هر امری باید عادلانه و درست باشد. ۵۸. راه رسیدن به عدالت، عمل به قرآن است	شعر (۱۸۱)؛ رحمن (۹-۷)	

<p>باید میزان ارزش دوراندیشی و رعایت مصالح باشد</p>	<p>۵۹. میزان ارزش، دوراندیشی و رعایت مصالح درازمدت است</p>	<p>نساء (۵۹)</p>	
<p>باید نظرات را با یکدیگر مقایسه کنید تا حقیقت آشکار شود</p>	<p>۶۰. نظرات را با یکدیگر مقایسه کنید تا حقیقت آشکار شود (بحارالانوار، ج ۲، ص ۹۶) وقتی مطلبی را می‌شنوید، آن را تحلیل کنید تا ارتباط آن را با عمل پیابید (کافی، ج ۱، ص ۱۷) //در منابع نیست//</p>	<p>امام على عليه السلام</p>	
<p>باید در تحلیل کم ضرورترین را نیز تشخیص داد</p>	<p>۶۱. عاقل کسی نیست که فقط نفع را از ضرر بشناسد بلکه عاقل کسی است که ازین دو ضرر، ضرر کمتر را تشخیص بدهد (بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۶)</p>	<p>امام على عليه السلام</p>	
<p>باید با کیفیت‌ترین اطلاعات مورد استفاده قرار گیرد</p>	<p>۶۲. از هر موضوعی باید با کیفیت‌ترین اطلاعات انتخاب کرد (بحارالانوار، ج ۱، ص ۲۱۹)</p>	<p>پیامبر اکرم عليه السلام</p>	
<p>باید برای اطلاع از آینده، گذشته را بررسی کرد</p>	<p>۶۳. اگر می‌خواهی بدانی در آینده چه خواهد شد، روند امور در گذشته را بررسی کن – قوانین و معادلات خلقت ثابت است و خواص زایده آنها هستند</p>	<p>امام على عليه السلام</p>	
<p>باید برای شناخت موضوعات به دقت بررسی نمود</p>	<p>۶۴. برای شناخت موضوعات باید بررسی شود که: آیا موضوع واقعاً موجود است یا توهمن است – جوهره آن چیست؟ چگونه و چه صفاتی دارد؟ – چرا و به چه دلیل موجود است؟ چه عاملی جوهره آن را این‌گونه کرده است؟ و به چه دلیل دارای این صفات خاص است؟</p>	<p>امام على عليه السلام</p>	
<p>باید هم احتیاط کرد، هم محاسبه و هم توکل</p>	<p>۶۵. هم احتیاط و محاسبه لازم است و هم توکل به خداوند ضروری است – لزوم محاسبه و در نظر گرفتن احتمالات – باز هم دست خدا باز است. تضمینی برای انجام صد درصد محاسبات نیست</p>	<p>یوسف (۶۷)</p>	
<p>باید با تقواهی الهی مسائل را تحلیل کرد</p>	<p>۶۶. خوف الهی و تقوا به انسان بصیرت و نیروی تحلیل صحیح و روشن از مسائل می‌دهد</p>	<p>مائده (۲۳)</p>	
<p>باید اقدامات گذشته را تحلیل کرد</p>	<p>۶۷. تاریخ را تحلیل کنیم و از آن عبرت گیریم، یادآوری حوادث گذشته و امدادهای الهی و تحلیل آنها، کسانی که از حوادث عبرت نمی‌گیرند، قلبشان مرده است</p>	<p>اعراف (۱۰۳): انفال (۴۲): تغاین (۶): قاف (۳۷-۳۶)</p>	
<p>باید تحلیل را به خبره واگذار کرد</p>	<p>۶۸. در کزارش اصل خبر را بگویند و تحلیل و برداشت را به اهلش واگذار کنید، حوادث را به اهل خبره برای تفسیر و تحلیل بازگو کنیم</p>	<p>نمل (۲۰-۲۴). قصص (۲۵)</p>	
<p>باید انتخاب افراد براساس صلاحیت و شایستگی باشد</p>	<p>۶۹. انتخاب پیامبران از سوی خداوند براساس صلاحیت و شایستگی</p>	<p>انعام (۱۲۴)</p>	
<p>باید تصمیمات به صورت استراتژیک باشد</p>	<p>۷۰. لزوم انتخاب روش‌ها و تاکتیک‌های متنوع و بجا – تصمیم‌گیری استراتژیک</p>	<p>نساء (۱۷۱)</p>	
<p>باید رهبر و مدیر باید زیردستان خود را توجیه کند و دلیل کار و انتخاب خود را بازگو کند و ابهامات را برطرف کند، نگوید این حق من است که هر کاری بخواهم انجام دهم.</p>	<p>۷۱. رهبر و مدیر باید زیردستان خود را توجیه کند و دلیل کار و انتخاب خود را بازگو کند و ابهامات را برطرف کند، نگوید این حق من است که هر کاری بخواهم انجام دهم.</p>	<p>بقره (۲۴۷)</p>	

بحث و تحقیق

اینجا

باید انتخاب براساس برهان باشد	۷۲. در انتخاب راه، دلیل و برهان لازم است، نه حدس و گمان	انعام (۱۱۶)	
باید بهترین انتخاب انجام شود	۷۳. باید انتخاب احسن در کار باشد	زمر (۵۱)	
باید در انتخاب آینده‌نگر بود	۷۴. در انتخاب راه، آینده‌نگر باشیم	عنکبوت (۲۵)	
باید ایمان و عمل صالح معیار قضاوت باشد	۷۵. برای قضاوت درباره دیگران، ایمان صادقانه و عمل صالح امروز آنان را بینگردید	شعراء (۱۱۳-۱۱۲)	
باید عناصر سست بنیاد راشناسایی کرد	۷۶. توان همه افراد در اجرای یکسان نیست. عناصر سست بنیاد عامل شکست و خطر است. توکل بر خداوند داروی سستی است	آل عمران (۱۲۲)	
باید کارها و تغییرات را تربیجی انجام داد	۷۷. قرآن به تدریج نازل شده است (اجرای تربیجی) - پایداری در راه اجرای احکام الهی و پرهیز از مدارا با کافران	انسان (۲۴)	
باید به توان اجرایی افراد توجه نمود - باید با مخالفان مدارا کرد - باید به پیامد دستورات توجه کرد	۷۸. در اعلام برنامه‌ها به توان اجرایی خود توجه داشته باشیم هر کجا احساس نگرانی اجتماعی شد، باید روحیه امید و توکل را در مردم زنده کرد ۷۹. ۸۰. با مخالفان مدارا کنیم و به آنان مهلت دهیم ۸۱. در دستورات و آینین نامه‌ها، به تنش و پیامدهای آن نیز توجه کنیم	توبه (۲۸)	
باید علاوه بر سفارش، افراد را متوجه ساخت	۸۲. برای اطمینان از انجام کارهای مهم، سفارش و فرمان کافی نیست. میثاق و عهد لازم است	بقره (۸۴)	
باید سختی کار را برای محربان تبیین کرد	۸۳. اگر کسی را برای انجام کاری مأمور می‌کنید، خطرات و سختی‌های کار را به او گوشزد نمایید و به او روحیه دهید	رعد (۳۲)	
باید برای برخی کارها تغییر وضعیت داد	۸۴. گاهی برای انجام برخی مأموریت‌ها باید چهره عرض کرد	مریم (۱۷-۱۶)	
باید مقدمات هر کاری را فراهم نمود	۸۵. کسی را که منصوب و مأمور انجام کار می‌کنیم، ابزار کار و خواسته‌های او را نیز تأمین کنیم. اگر انسان بر انجام کاری مکلف شد، باید مقدمات آن را فراهم کند	طه (۳۷-۳۵) حج (۳۵۹)	
باید هر کاری به طور عالی انجام شود	۸۶. انجام هر کاری باید با کیفیتی عالی همراه باشد.	صفات (۵-۱)	
نباید همه برنامه‌ها علنی شود	۸۷. همه برنامه‌ها نباید روشن و علنی باشد، گاهی باید دور از چشم مخالفان عملی انجام شود	صفات (۹۸-۹۳)	
باید از قبل برنامه‌بیزی و تمرین کرد	۸۸. برای انجام مأموریت‌های بزرگ، باید برنامه را قبلاً تمرین و تکرار کرد.	قصص (۳۱)	
باید خوبان را تجلیل کرد	۸۹. با تجلیل از خوبان، دیگران را به انجام خوبی‌ها تشویق کنیم	احزاب (۳۵)	
باید از تضمیمات مراقبت کرد	۹۰. از بازتاب کارها و تضمیمات خود مراقبت کنیم	قصص (۱۸)	
باید موارد معیوب را به جای کثار گذاشتن، اصلاح کرد	۹۱. باید نواقص را اصلاح و تعمیر کرد، نه آنکه هر چیز عیب‌دار را بی ارزش پنداشت و از آن دست کشید	کهف (۷۷)	

۴

همچنان

باید برای اصلاح، ریشه‌ها را اصلاح کرد	۹۲. برای اصلاح جامعه، باید ابتدا سراغ ریشه‌ها و سرچشمه‌های فسق و سیاست رفت	قصص (۳۳۹-۳۲)	
باید قبل از تصمیم‌گیری، عاقبت آن را اصلاح کرد	۹۳. هر وقت خواستی برای انجام کاری تصمیم بگیری قبل از عاقبت آن کار فکر کن و نتیجه‌اش را در نظر بیاور اگر دیدی حق و شایسته است اقدام کن و اگر ناشایست و برخلاف حق بود از انجام آن کار خودداری بنما (الحدیث، ج. ۳، ص ۲۲۵)	پیامبر اکرم ﷺ	

جدول ۳: ارزش‌ها: (تعداد کل: ۳۵؛ موارد کلی: ۱۴؛ مسئله: ۱؛ راه حل: ۱؛ تجزیه و تحلیل: ۴؛ انتخاب: ۵؛ اجرا: ۱۰)

کد گذاری	پیام سوره و آیه	آدرس سوره (آیه)	واژه جستجو شده
انسان باید از پذیرش موارد مبهم پرهیز کند	۹۴. پرهیز از ابهام		فرهنگ اسلامی
انسان باید همواره به نیروی عقل توجه کند	۹۵. عقل گرامی		
انسان باید مشورت کند بعد توکل کند	۹۶. مشورت حتی با خطاکاران ۹۷. ابتدا مشورت بعد توکل، خواه نتیجه برسیم یا نه	نمل (۳۳): آل عمران (۱۵۹)	
انسان باید مشورت کند، به خدا توکل کند و عجله نکند	۱۲۶. سه چیز است که هر کس آن را مراعات کند، پشمیان نگردد: ۱. اجتناب از عجله؛ ۲. مشورت کردن؛ ۳. توکل بر خدا در هنگام تصمیم‌گیری (مسند الامام الجواد، ص ۲۴۷)		امام جواد علیه السلام
انسان باید به جای افسوس خوردن گذشته، برای آینده قاطعیت داشته باشد	۱۲۷. افسوس خوردن کوتاهی در انجام دادن کار را، با تصمیم‌گیری قاطع جریان کن (بحارالاوار، ۷۵، ص ۲۶۸)		امام هادی علیه السلام
انسان باید خودمحور و خودمنخر باشد	۹۸. در مسائل عمومی خودمحوری و خودمنخری ممنوع	نور (۶۲)	
انسان باید در هنگام تصمیم از فکر بدوري کند	۹۹. باید از فکر بد در هنگام تصمیم دوری کرد (فکر بد مقدمه تصمیم خطناک)	مدثر (۲۵-۱۵)	
انسان باید تسلیم مشیت خداوند باشد	۱۰۰. مهم‌تر از عمل، تصمیم بر عمل و تسلیم بودن است	صفات (۱۰۶-۱۰۳)	
انسان باید افراط و تقریط کند - باید از مقام کرامت انسانی انسانی غافل باشد	۱۰۱. غافل نشدن از خطر افراط و تقریط در تصمیم‌گیری ۱۰۲. غافل نشدن از مقام کرامت انسانی ۱۰۳. غافل نشدن دشمن درونی و دشمن بیرونی	طه (۱۱۵)	
انسان باید خالصه و نیاید انتظار تمجید و تشکر داشته باشد	۱۰۴. آنچه به عمل ارزش می‌دهد، انگیزه خالصه و اخلاص در عمل است، گذشتن از پاداش به تنهای نشانه اخلاص نیست، بلکه گذشتن از تمجید و تشکر نیز لازم است. چه بسیار کارهایی که انسان می‌کند ولی به خاطر نداشتن قصد قربت و نیت خالص در قیامت از آن بهره نمی‌برد	انسان (۹)، بقره (۲۰۲)	

امام علی (علیه السلام)	۱۲۴. توانترین مردم در تشخیص درست کسی است که خشمگین شود (غزال الحکم، ج ۲، ص ۴۰۸، ح ۳۰۴۷)	انسان نباید هنگام خشم تصمیم بگیرد.
امام علی (علیه السلام)	۱۲۹. فکر کن، تا دوراندیش شوی و چون همه جواب کار برایت روشن شد، آنگاه تصمیم قطعی بگیر. بدان که تصمیم و اراده از دوراندیشی است. پیروزی، با دوراندیشی و اراده پایدار به دست می‌آید. تصمیم درست، از دوراندیشی است؛ تصمیم استوار، از دوراندیشی است. در تصمیمی که با دوراندیشی همراه نباشد خبری نیست. دوراندیشی این است که به آنچه مکلف شده‌ای مواظبت کنی و آنچه را از دوش تو برداشته شده است و گذاری. دوراندیشی، نگهداری تجربه است. دوراندیشی، عاقبت‌گری است و رایزنی با خردمندان. دوراندیشی، فرمان بدن از خداست و نافرمانی کردن نفس. ریشه دوراندیشی باز ایستادن در هنگام شهه است. پیروزی با دوراندیشی به دست آید و دوراندیشی با به کار انداختن اندیشه و اندیشه با راز دار (میزان الحکم، ج ۳، ص ۵۴-۵۵)	انسان باید دوراندیش باشد
مسئله	حجر (۴۵-۴۸)	انسان نباید در صورت عدم توافق نظر، تصور حق بودن یکی و باطل بودن دیگری همه‌جا نشانه حق بودن یکی و باطل بودن دیگری نیست. دو نفر ممکن است از یک زاویه به مسئله بنگرند و کار دیگری را باطل پنداشند
راحل، چاره‌اندیشی	یوسف (۶۷)	انسان نباید فقط بازدارنده نباشید، را حل ارائه کنید
بیان	کهف (۴۲)	۱۰۷. دنیا طلبان ابتدا از حوادث تحلیل اقتصادی می‌کنند و سپس تحلیل معنوی
بیان	انبیاء (۸۷-۸۸)	۱۰۸. در تحلیل گرفتاری‌ها، خدا را منزه بدانیم و سرچشمه آن را در عملکرد خود جستجو کنیم
بیان	طور (۴۴-۴۶)	۱۰۹. لجاجت، انسان را به تحلیل غلط و امیدارد
بیان	شوری (۳۴-۳۵)	۱۱۰. کسانی که به جای توجه به قدرت الهی، امور طبیعت را تفسیر و تحلیل مادی می‌کنند، به هنگام فرارسیدن قهر الهی گریزی نخواهند داشت
بیان	ماهده (۱۰۰)	۱۱۱. منطق خواهی نشوی رسوا، همنگ جماعت شو، قرآنی نیست. شناخت پاک از ناپاک و تسليم موج و هیاهوی جمعیت نشدن، تنها کار خردمندان است. رستگاری علاوه‌بر عقل و خرد به تقوای الهی نیاز دارد
بیان	کوثر (۱۱-۳)	۱۱۲. زود قضاؤت نکنیم و تنها به آمار و محاسبات تکیه نکنیم که همه چیز به اراده خداوند است

۱۱۳. حب و بعض‌ها نباید در قضاؤت متأثیرگذار باشد	طلاق (۲)	
۱۱۴. زود قضاؤت نکنید، از توفیقاتی که به خاطر مکر نصیب بعضی‌ها می‌شود، فربیت نخورید بلکه به عاقیت آنان توجه کنید	نمک (۵۱-۵۰)	
۱۱۵. صبرو پایداری در انجام فرمان خدا ارزش دارد و نه پافشاری به سلیقه‌های شخصی پافشاری کند	انسان (۲۴)	
۱۱۶. در انجام تکلیف الهی از هیچ قدرتی نترسیم و ملاحظه کسی را نکنیم، تبلیغات سوء دشمن، ملامتها و تهدیدها و توطئه‌ها مهم نیست، قهر خدا از همه مهم‌تر است	بقره (۴۰)	
۱۱۷. به کارگیری روش‌های نادرست و غیر منطقی برای انجام امور خلاف تعواست	بقره (۱۸۹)	
۱۱۸. در میان چند بزنمه و راه، باید بهترین روش انتخاب و با بهترین توان انجام داد	اعراف (۱۴۵)	
۱۱۹. ارزش کارها در سه جهت است: اصل کار، انجام‌دهنده کار و نیت و هدف آن	کهف (۷۰-۶۷)	
۱۲۰. سعه صدر، زمینه‌ساز انجام برنامه‌های سنگین رسالت است	شرح (۸-۱)	
۱۲۱. انسان افزون بر اعمالی که خود انجام داده، مسئولیت اعمالی را که دیگران، پس از او به پیروی از او انجام می‌دهند، به عهده دارد	قیامت (۱۵-۷)	
۱۲۲. هیچ کس نباید خود را از قصور و تقصیر به دور بداند، زیرا با انجام همه تکالیف، باز هم به استغفار نیاز داریم. علم خداوند به حالات بندگان، بهترین انگیزه برای انجام کارهای نیک است	مزمل (۲۰)	
۱۲۳. ما مکلف به انجام وظیفه‌ایم نه حصول نتیجه، سعی و تلاش وظیفه ماست	نجم (۴۱-۳۸)	
۱۲۸. پیروزی، به محکم کاری بسته است و آن هم به اندیشه سستگی دارد و اندیشه نیز به نگهداری رازهاست. «موقع ترین کارها، کاری است که با کتمان کامل صورت گیرد» (ری‌شهری، ۱۳۹۲، ج. ۴، ص ۴۲۷)	امام علی (علیهم السلام)	

نتیجه‌گیری

- مدل تصمیم‌گیری عقلانی-شهودی که در غرب مطرح است، در نتیجهٔ محدودیت‌های عقلی بشر، شهود (بداهت؛ نتایج فرایند غیرهوسیارانه تصمیم‌گیری که یا به وسیله تجارب قضاوی ثابت تأیید می‌گردد و یا به وسیله احساسی قانع‌کننده و بدون دلیل) را به عنوان ابزار دیگر معرفی کرده است. اگرچه براساس مدل سایمون (۱۹۸۷) شهود و عقل در یک پیوستار در مقابل هم و در نقش متهم برای یکدیگر هستند و در برخی مدل‌های دیگر همچون واسکلستن (۲۰۰۹) عقل و شهود در نقش مکمل ارائه شده‌اند؛ اما در هر دو صورت معرفت شهودی بدون ارتباط و مستقل از معرفت عقلی است و حتی برای آن معیار ارزیابی صحت و اعتبار بیان نشده است؛

- براساس دین مبین اسلام، عقل جایگاه رفیعی دارد؛ اما در عین حال بر محدودیت‌های آن نیز تأکید شده است. هدف از بعثت انبیا هم همین بوده که عقل آدمی کامل شود. بنابراین تکمیل‌کننده عقل، تعالیم وحی است. براساس یافته‌های این تحقیق، فرد تصمیم‌گیرنده در هنگام تصمیم‌گیری عقلانی در تمامی مراحل^۹ گانه آن از طریق اعتقادات، احکام و ارزش‌های اسلامی پشتیبانی و هدایت می‌شود. شهودی که در غرب به عنوان ابزار تکمیل‌کننده عقل مطرح شده است تنها در نتیجه و انتخاب راه حل ممکن است بتواند عقل را حمایت کند؛ اما تعالیم وحی در تمامی مراحل تصمیم‌گیری عقلانی به دقیق‌ترین و صحیح‌ترین شکل ممکن فرد را هدایت می‌کند. بنابراین تعالیم وحی پا به پای عقل و همگام با آن و در نقش مصباح برای آن است؛

- تعالیم اسلامی (اعتقادات و احکام و ارزش‌ها)، تجارب قضاوی افراد، ارزش‌ها، استانداردها و ایده‌آل‌های آنان را تحت تأثیر قرار می‌دهد و در صورتی که فرایند تصمیم‌گیری عقلانی با محدودیت و ناتوانی روبرو شود، فرد تصمیم‌گیرنده را از طریق خبرگی حاصل از تجارب قضاوی هدایت شده یاری خواهد نمود. نکته مهم آن است که تصمیم‌گیری شهودی (با تعریف فوق) در مدل اسلامی دارای معیار ارزیابی صحت است. از یک طرف عقل و از طرف دیگر تعالیم اسلامی هدایتگر معرفت شهودی خواهد بود؛

- تعالیم وحی آثار و نتایج مثبت بر فرد تصمیم‌گیرنده خواهد داشت، بر این اساس نتایج مدل تصمیم‌گیری اسلامی شامل خداباوری، نفسی ظلم و سلطه‌پذیری و یا نهی از تولای کفار، اسلام‌محوری، بیدادگری، توجه به محرومین، تحول‌سازی، قانون‌مداری، آزادی بیان بدون تحریب و توطئه، وحدت‌گرایی، مشارکت‌مداری، دوری از وابستگی، حریت و آزادگی خواهد بود؛

- در مدل اسلامی تصمیم‌گیری، نتیجه مطلوب یا نامطلوب در مقایسه با مدل‌های غربی از اهمیت کمتری برخوردار است. زیرا عمل به تکلیف و وظیفه‌گرایی بر نتیجه‌گرایی طبق اندیشه اسلامی ارجح است.

منابع

۱. الونی، سیدمهدی (۱۳۷۹)، «تصمیم‌گیری شهودی، ویژگی‌ها و کاربردهای آن، علوم سیاسی»، مطالعات دفاعی استراتژیک، ۵ و ۶، ص ۱۳۷-۱۵۰.
۲. ایمان، محمدتقی و محمدرضانوшادی (۱۳۹۰)، «تحلیل محتوای کیفی»، فصلنامه پژوهش، شماره دوم، صفحه ۴۴-۱۵.
۳. پایگاه اینترنتی احادیث به آدرس: ([HTTP://AHADITH.IR/FA](http://AHADITH.IR/FA)).
۴. پایگاه اطلاع‌رسانی حدیث شیعه به آدرس ([HTTP://WWW.HADITH.NET](http://WWW.HADITH.NET)).
۵. تفسیر نور حجت‌الاسلام والملمین محسن قرائتی، قابل دستیابی از طریق پایگاه اطلاعاتی درس‌هایی از قرآن به آدرس ([HTTP://WWW.GHARAATI.IR/SHOW.PHP?PAGE=TAFSIR](http://WWW.GHARAATI.IR/SHOW.PHP?PAGE=TAFSIR)).
۶. جوادی آملی، عبدالله (۱۳۸۸)، «تبیین برخی از مطالب منزلت عقل در هندسه معرفتی دین فلسفه کلام عرفان»، اسراء، شماره ۲.
۷. ——— (۱۳۸۴)، انتظار بشر از دین، قم: مرکز نشر اسراء.
۸. ——— (۱۳۸۶)، منزلت عقل در هندسه معرفت دینی، چاپ چهارم، قم: مرکز نشر اسراء.
۹. دانشنامه موضوعی قرآن قابل دستیابی از طریق پایگاه اطلاعاتی تبیان ([HTTP://WWW.TEBYAN.NET](http://WWW.TEBYAN.NET)).
۱۰. دفت، ریچارد، ال (۱۳۹۰)، مبانی توری و طراحی سازمان، ترجمه علی رضائیان، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
۱۱. رضائیان، علی؛ اسدالله گنجعلی و محمدرضا کریمی (۱۳۸۶)، «نظریه تصویر و کاربرد آن در تصمیم‌گیری»، دوفصلنامه اندیشه مدیریت راهبردی، شماره ۱، ص ۷.
۱۲. رودگر، محمدمجود (۱۳۹۱)، «سلوک و شهود خردگرایانه در مکتب ابن‌عربی»، فصلنامه ذهن، سال ۱۲، شماره ۴۷.
۱۳. شیخزاده، محمد و رجبعلی شیخزاده (۱۳۸۶)، «بررسی مبانی عقلانیت در تصمیم‌گیری»، اندیشه مدیریت، شماره ۱.
۱۴. شیروانی، علی، (۱۳۸۹)، «مفهوم شهود در فلسفه غرب و نسبت آن با علم حضوری»، فصلنامه آئین حکمت، سال دوم، شماره ۶.
۱۵. طباطبایی، سیدمحمدحسین (۱۳۹۱)، تعالیم اسلام، تهران: بوستان کتاب، مترجم: سیدهادی خسروشاهی، چاپ هشتم.

۱۶. علامه محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، تحقیق و تعلیق: سید جواد علوی، تهران: دارالکتب
الاسلامیه، ۱۳۶۲ق.
۱۷. فاضلی، خلیل الله (۱۳۷۱)، «سیاست‌گذاری در نظام رهبری و مدیریت اسلامی از دیدگاه عقل
وحی»، فصلنامه مدیریت دولتی، شماره ۹.
۱۸. فرید تنکابنی، مرتضی (۱۳۷۶)، الحدیث، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ج ۳، چاپ ۸.
۱۹. فایی اشکوری، محمد (۱۳۸۹)، «الهیات عرفانی»، فصلنامه خردناهه صدراء شماره ۵۹، ص ۷۵.
۲۰. قابل دستیابی از طریق پایگاه اینترنتی مرکز تنظیم و نشر آثار حضرت آیت الله العظمی بهجت به
نشانی: (<http://v0.bahjat.ir/index.php/noor-2/643-2011-09-07-18-57-35.html>)
۲۱. محمدی ری شهری، محمد (۱۳۸۳)، حکمت‌نامه امام حسین (ع)، قم: دارالحدیث، جلد اول.
۲۲. ——— (۱۳۹۲)، میزان الحکمه، چاپ و نشر دارالحدیث، ترجمه: حمید رضا شیخی، جلد
سوم، چاپ ۱۳.
۲۳. مرتضایی، بهزاد (۱۳۹۱)، «تأثیر مکاشفات عرفانی ابن‌عربی در افکار حکمی ملاصدرا»،
خردناهه صدار، جلد ۶۷، ص ۴۵-۶۴.
۲۴. منطقی، محسن (۱۳۹۰)، «نقش نگرش‌های اسلامی در فرایند تصمیم‌گیری»، اسلام و
پژوهش‌های مدیریتی، ۱(۲)، ص ۴۱-۵۷.
۲۵. نصیری، مهدی (۱۳۸۷)، فلسفه از منظر قرآن و عترت، کتاب صبح، چاپ دوم.
26. Beach, L. R., & Mitchell, T. R. (1990), IMAGE THEORY-A BEHAVIORAL-THEORY OF DECISION-MAKING IN ORGANIZATIONS. Research in organizational behavior, 12, 1-41.
27. Dane, E. and Pratt, M.G. (2007), “ExplXoring intuition and its role in managerial decision-making”, Academy of Management Review, Vol. 32 No. 1, pp. 34.
28. kalantari,B. (2010), “Herbert A. Simon on making decisions: enduring insights and bounded rationality”, Journal of Management History, vol. 16 No.4, pp. 509-520.
29. Mario Fernando, Brad Jackson (2006), The influence of religion-based workplace spirituality on business leaders' decision-making: an inter-faith study. Journal of Management & Organization: Vol. 12, No. 1, pp. 23-39.
30. Miner, J. B. (2007). Organizational Behavior 4. From Theory to Practice. ME Shape. Inc., New York.

31. Nutt, P.C. (1999), “Surprising but true: half the decisions on organizations fail”, *The Academy of Management Review*, Vol. 13, No. 4, pp. 75-90.
32. Prietula, M. J., & Simon, H. A. (1989), *The experts in your midst*. Harvard Business Review, 67 (1), 120-124.
33. Robbins, S. P. (2000), *Managing today!* Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.p.69.
34. Shapiro, L.A. (1997), “The nature of nature: rethinking naturalistic theories of intentionality”, *Philosophical Psychology*, Vol. 10, No. 3, pp. 22-309.
35. Sinclair, M., & Ashkanasy, N. M. (2005), Intuition Myth or a Decision-making Tool? *Management Learning*, 36 (3), 353-370.
36. Simon, H.A. (1987), “Making management decisions: the role of intuition and emotion”, *Academy of Management*, Vol. 1, No. 1, pp. 57-64.
37. Simon, H.A. (1979), “Rational decision making in business organizations”, *American Economic Review*, Vol. 69, No. 4, pp. 493-513.
38. Organizational behavior 4; from theory to practice. (2007), Reference and Research Book News, 22(2) Retrieved from <http://search.proquest.com.ezproxy.saintleo.edu/docview/199656354?accountid=4870>.
39. Vasconcelos ,F,A. (2009), “Intuition, prayer, and managerial decision-making processes: a religion-based framework”, *Management Decision* ,vol.47, No. 6, pp. 930-949.